

בעזוהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת חולין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת
תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה
שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ו כסוי הדם

גמ' פג: - פה.

אין כסוי בקדשים - לתי' א' בקדשי בדק הבית [שחיטה שאינה ראויה וא"א לפדות דבעי העמדה והערכה לרבי] (אבל קדשי מזבח חייב לגרירה ולכסותו);
אף קדשי מזבח [ושפך וכסה - ולא שחסר אף פדייה/גרירה; היקש לחיה - שאינה קודש] חוץ מקדשים בחוץ לר"מ

צריך עפר אף למטה [בעפר] ובדיעבד א"צ כשראו לביילה

בהמה א"צ כסוי [תשפכנו כמים - כמים שא"צ]

ראב"ע, רב - יסתפק במזונות קלים, ר"נ - עלינו ללות ולאכול

{ לא ילמד לבנו בשר ויין; צאן מעשרות; הן תלויין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם }

מים פושרין מותר בכלי חרס, בתבלין, בהרתיח

שוחט לחולה בשבת לרב עינא יכסה [רש"י - נדחית לכל מצות שחיטה] (איתותב)
רבא - לא

משנה, ר' יוסי - אין שוחטין כוי ביו"ט ובדיעבד אין מכסין מספק [ק"ו ממילה שדוחה שבת, ביצה ח: - הכנת אפר דעתו רק לודאי, אטו התרת חלבו, להו"א - לא התירו גומא וצריך לעפרה בספק], ורבנן ור"א הקפר חולקים

לרבנן דר' יוסי אשה אסורה בתקיעת שופר אבל ספק איש חייב

גמ' פה: - פו:

שחיטה שאינה ראויה לר"מ חייב בכיסוי [שפיכה שפיכה משחוטי חוץ] חוץ: מעוף טמא [אשר יאכל], שחיטה פסולה [לרבי שחיטה לעוף מה"ת [כאשר צויתך]]
לר"ש פטור [אשר יאכל]

לרבי הל' כר"מ באותו ואת בנו [שחיטה שחיטה משחוטי חוץ] וכר"ש בכיסוי

מודה ר"ש דשחיטה שאינה ראויה מטהרתה מידי נבלה

כשחייב לכסות אסור להשתמש בדם

למ"ד אין שחיטת עוף מה"ת, נחירתו היינו שחיטתו וחייב לכסות

{ זכות צדיקים מהני לאחרים ולא לעצמם }

שחט חש"ו לבין עצמן - לר"מ ורבי להל' אין או"ב ואין כסוי [נבלה דרוב מעשיהן מקולקלים], לחכמים יש - ואין לוקין

לר"מ סמוך מיעוטא לחזקה מהני לטהר אבל לא להתיר איסור

תוס' פה: - פו:

לר"ש שחיטת חיה בעזרה לרש"י מדאו' ושריפה אטו בהמה [אטו קדשים בחוץ]

רוב תינוקות מטפחים - לרש"י - באשפות עם שרצים אבל ודאי נגע בעיסה

סיכום - אין כסוי הדם: בהמה, קדשי בדק הבית, טמא, שחיטה פסולה, כיסה ונתגלה, דם שנתערב, ומח' - בקדשי מזבח, קדשים בחוץ, שוחט לחולה בשבת, כוי, כוי ביו"ט, שחיטה שאינה ראויה, נחירת עוף, שחיטת חש"ו

גמ' פו: - פח.

כסוי א' להרבה חיות ועופות [חיה, עוף], לר"י לחיות ועופות בנפרד [חיה או עוף] וא"צ לברך על השחיטה שנית [אין הפסק - דאפשר לשחוט בשעת כסוי]

השוחט יכסה [ושפך וכסה] ושכר ברכתו י' זהובים. ואם לא, אחר חייב [ואומר לבנ"י] לא יכסה ברגל [ושפך וכסה - במה ששפך, מצות בזויות]

כיסה ונתגלה פטור [וכסה], כסהו רוח ונתגלה חייב [אין דיחוי במצות],
רישומו ניכר בקרקע לא הוי כיסוי

נתערב דם ביין או בדם בהמה - רואין כאלו הם מים ואם יש מראית דם חייב לכסות
ואפי' דם למים וראשון ראשון בטלה - חזרה וניעור [אין דיחוי במצות]
לר"י אין דם בהמה מבטל דם [מיין במינו]

מראית דם מכשיר - בנתערב מאליהן במי גשמים; בצללתא דדמא (מים סביבות הדם) - אבל כרת רק
בכזית דם גמור, ומטמא באהל רק ברביעית דם גמור

משקה ממת (חוץ מים) ומטבול יום טהורין,

משרץ וזב (חוץ ממעיינותיו) ראשון [גזור דלא בדילי מיני] נדה נה: - ברביעית

לרבנן כל הדם בעי כיסוי (אפי' הניתז ועל הסכין) [דמו - כל],

לר"י מקצתו [דמו - אפי' מקצת], לרשב"ג כל דם הנפש [דמו המיוחד]

גמ' פח. - פט.

מכסין בדבר המגדל צמחין [וכסהו בעפר - כלל הצריך לפרט, ר' ישמעאל (סוטה טז.) - הלכה] אבל לא
בגס, שחיקת מתכות, קמח, עפר מדבר [תוס' - מה שזורעין אינו מצמיח]
וב' לשונות בחול שצריך ולא צריך לכותשו - דמיפריך (רש"י - ביד)

מכסין באפר [מעפר שריפת החטאת] (וב"ש חולקים) ובשחיקת זהב [ועפרות זהב לן]

{ בשכר אנכי עפר ואפר, מחוט ועד שרוך נעל; אפי' בשעת גדולה אתם ממעטין עצמכם; ונחנו מה;
יעשה עצמו כאלם }

מכסין בעפר קרקע עיר הנדחת [תקבוץ ושרפת - ולא המחוסר תלישה],
לרבא אף באפרה [מצות לאו ליהנות - וכל מה דמכתת מעלי]